

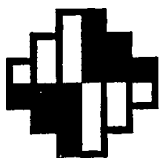
tilastotiedotus statistisk rapport

Tilastokeskus
Statistikcentralen

1974

N:o - Nr
TY 1974:19

**Arvio työvoiman määrän
kehityksestä vuoteen 1980**

tilastotiedotus statistisk rapport

Tilastokeskus
Statistikcentralen

1974

Tiedustelut - Förfrågningar

Päiväys - Datum

N:o - Nr

Pirkko Ahmavaara
Erkki Nieminen
90-645121

10.07.1974

TY 1974:19

**ARVIO TYÖVOIMAN MÄÄRÄN
KEHITYKSESTÄ VUOTEEN 1980**

S I S Ä L L Y S

	Sivu
1. Johdanto	1
2. Käsitteet	2
3. Aineisto	3
4. Menetelmän pääpiirteet	3
4.1. Koko maata koskeva arvio	3
4.2. Lääneittäinen arvio	5
5. Tulokset	7
5.1. Koko maata koskevat tulokset	7
5.2. Tulokset lääneittäin	10
Taululuettelo	12
Taulut	13

ARVIO TYÖVOIMAN MÄÄRÄN KEHITYKSESTÄ VUOTEEN 1980

1. Johdanto

Tilastokeskuksessa on laadittu arvio työvoiman määrän kehityksestä vuoteen 1980 koko maassa ja lääneittäin. Arvio on ikä- ja sukupuoliryhmittäinen. Koko maata koskeva arvio julkaistaan pääosin 5-vuotis ikäryhmittäin. Lääneittäinen arvio julkaistaan ainoastaan kolmeen ikäryhmään jaettuna. Arviota laadittaessa on käytetty 5-vuotis (keskisten ikäluokkien osalta 10-vuotis) ikäryhmittäisiä tietoja lääneittäisistä työvoimaosuuksista vuosilta 1961, 1966 ja 1971. Tällä tasolla lukuja ei kuitenkaan voida julkaista, koska ne otoksen pienuudesta johtuen useiden alueiden osalta ovat melko epäluotettavia. Kyseisiltä vuosilta tulostettiin työkykyisten työvoimaosuudet myös seutukaava-alueittain, 5-vuotis (keskisten ikäluokkien osalta 10-vuotis) ikäryhmittäin. Myöskään seutukaava-alueittäisiä tuloksia ei julkaista.

Työvoiman määrän kehitys riippuu toisaalta väestökehityksestä, toisaalta eri väestöryhmien työvoimaosuuksien kehityksestä. Väestökehitys on tässä arviossa oletettu samanlaiseksi kuin työvoimaministeriön julkaisuun "Työvoiman tarjonnan kehitys vuoteen 1980"¹⁾ tilastokeskuksessa laadittu väestöennuste. Työvoiman määrän kehitys on väestökehityksen osalta arvioitu sekä omavaraisuus- että maassamuuttovaihtoehdon mukaan. Omavaraisuusvaihtoehdo perustuu olettamukseen, ettei maassamuuttoa eikä siirtolaisuutta ole. Maassamuuttovaihtoehdo taas perustuu olettamukseen, että maan sisäistä muuttoliikettä tapahtuu, mutta siirtolaisuutta ei tapahdu.

Työvoimaosuuksien kehitys on arvioitu kahdessa vaiheessa. Ensinnä on arvioitu työkykyisten osuus eri väestöryhmissä. Tämän jälkeen on arvioitu työvoimaan kuuluvien suhteellinen osuus eri väestöryhmiin kuuluvista työkykyisistä. Arviot perustuvat pääasiallisesti 60-luvulla ja 70-luvun alussa havaittujen kehitystrendien jatkamiseen. Arvioitaessa työkykyisten työvoimaosuuksien kehitystä koko maassa on pyritty ottamaan huomioon myös eräitä kehitykseen mahdollisesti vaikuttavia tekijöitä. Eri tekijöiden vaikutuksen arvioimista kuitenkin vaikeuttaa se, että useista työvoimaosuuksien kehitykseen todennäköisesti vaikuttavista tekijöistä ei ole riittäviä tietoja käytettävissä (esim. koululaisten ja eläkeläisten määrän kehitys ikä- ja sukupuoliryhmittäin).

1) Työvoimaministeriö Suunnitteluosasto: Monistettuja tutkimuksia 6, Helsinki 1973

Laadittua arviota voidaan pitää laskelmana siitä, mitä tapahtuisi jos 60-luvulla ja 70-luvun alussa havaittu kehitys työvoimaosuuksien osalta jatkuisi 70-luvulla. Arvion perusteella ei voida tehdä mitään yksityiskohtaisia päätelmiä siitä, millä edellytyksillä tämä kehitys toteutuu, eikä myöskään siitä, miten siihen voitaisiin vaikuttaa.

2. Käsitteet

Työvoimalla tarkoitetaan tässä samoin kuin työvoimatiedustelussa työllisten ja työttömien summaa. Työllisillä tarkoitetaan lähinnä henkilöitä, joilla tiedusteluviikon aikana on ollut työpaikka ja työttömillä henkilöitä, joilla tiedusteluviikon aikana ei ole ollut työpaikkaa, mutta ovat olleet työhön käytettävissä ja etsineet työtä ¹⁾. Arvio koskee 15-64 vuotiaita. Työvoimatiedustelussa voivat työvoimaan kuulua myös 65-74 vuotiaat henkilöt. Tässä ikäryhmässä työvoimaan kuuluvien määrä on kuitenkin melko pieni (vuonna 1971 29 000 henkeä). Sen arvioiminen koko maan osalta ja varsinkin lääneittäin on työvoimatiedustelun otoksen pohjalta siinä määrin epävarmaa, ettei sitä ole pidetty tarkoituksenmukaisena tässä yhteydessä tehdä.

Väestöryhmän työvoimaosuudella tarkoitetaan työvoimaan kuuluvien suhteellista osuutta ao. väestöryhmään kuuluvista henkilöistä.

Työkyvyttömillä tarkoitetaan henkilöitä, jotka saavat kansaneläkejärjestelmän mukaista työkyvyttömyyseläkettä. Työkykyisiä taas ovat henkilöt, jotka eivät ole työkyvyttömiä.

Työkykyisten työvoimaosuudella tarkoitetaan työvoimaan kuuluvien suhteellista osuutta ao. väestöryhmään kuuluvista työkykyisistä henkilöistä.

1) Kts. lähemmin Ristimäki, Toini: Suomen työvoimatiedustelu, Menetelmät ja tulokset vuosina 1959-1969, Tilastokeskus, Tilastollisia tiedonantoja 1971:48.

3. Aineisto

Työikäistä väestöä koskevat tiedot vuosilta 1961-1970 perustuvat vuosien 1960 ja 1970 väestölaskentoihin sekä tilastokeskuksessa vuoden 1970 väestölaskennan perusteella korjattuihin väkilukuihin. Vuosien 1971 ja 1972 tiedot perustuvat vuoden 1970 väestölaskentaan ja väestömuutostilastoihin. Työkyvyttömiä määrät on arvioitu kansaneläkelaitoksen työkyvyttömyyseläkkeen saajia koskevien tilastojen perusteella.

Työkykyisten työvoimaosuudet kunakin vuonna koko maassa on laskettu jakamalla työvoiman määrä kaikkina työvoimatiedustelun tiedustelukertoina keskimäärin vastaavan ikäryhmän työkykyisten määrällä. Työkykyisten työvoimaosuudet lääneittäin on laskettu työvoimatiedustelun korottamattomista otostiedoista.

4. Menetelmän pääpiirteet

4.1. Koko maata koskeva arvio

Työkykyisten suhteellisia osuuksia koskeva arvio perustuu näiden osuuksien kehitykseen vuosina 1959-1972. Ikäluokissa 15-44 vuotiaat ei kummankaan sukupuolen osalta ole havaittavissa mitään selvää kehityssuuntaa. Niinpä näissä ikäluokissa on työkykyisten suhteellisten osuuksien vuonna 1980 oletettu olevan samat kuin keskimäärin vuosina 1970-1972. Vanhemmissa ikäluokissa arviot työkykyisten suhteellisista osuuksista on laskettu kahden erillisen arvion keskiarvona. Näistä toisessa on oletettu työkykyisten suhteellisten osuuksien muuttuvan vuosien 1959-1961 keskiarvosta vuoteen 1980 yhtä paljon kuin vuosien 1959-1961 keskiarvosta vuosien 1969-1971 keskiarvoon. Toinen arvio perustuu kansaneläkelaitoksen arvioon työkyvyttömiä suhteellisista osuuksista ikäryhmittäin. Sen mukaan työkykyisten suhteelliset osuudet laskisivat selvästi enemmän kuin ensin mainitun arvion mukaan.

Työkykyisten työvoimaosuuksia koskevat arviot perustuvat regressiomalleihin, joissa "selittävinä" muuttujina on käytetty aikatekijää ja / tai eräitä muita muuttujia.

Pelkkä aikatekijä on selittävinä muuttujana naisten ikäluokissa 20-24, 25-29,

30-34, 35-44, 55-59 ja 60-64 vuotiaat sekä miesten ikäluokissa 30-34, 35-44, ja 55-59 vuotiaat.

Naisten ikäluokassa 15-19 vuotiaat ja miesten ikäluokissa 15-19 ja 20-24 vuotiaat on selittävänä muuttujana käytetty muuttujaa, jota tässä kutsutaan koulutukseenosallistumisasteeksi. Sen on ajateltu lähinnä kuvaavan koulunkäyntimahdollisuuksien kehitystä. Koulutukseenosallistumisaste vuosittain on arvioitu jakamalla koululaisten määrä keskimäärin helmi- ja lokakuussa ao. vuonna 15-24 vuotiaan väestön määrällä. Tällä tavalla arvioitu koulutukseenosallistumisaste oli 26 % vuonna 1962 ja 44 % vuonna 1971. Vuonna 1980 on sen arvioitu olevan noin 54 %. Tämä arvio on laadittu vuoden 1971 koulutuskomitean mietinnön perusteella.

Miesten ikäluokassa 25-29 vuotiaat on selittävinä muuttujina käytetty koulutukseenosallistumisastetta ja työttömyysastetta. Työttömyysasteen on ajateltu selittävän lähinnä suhdanneluonteisia vaihteluita työvoimaosuuksissa. Sen on oletettu olevan vuonna 1980 sama kuin vuosien 1961-1972 keskiarvo eli noin 2 %. Koulunkäyntimahdollisuuksien kehitystä kuvaavan muuttujan käyttäminen 25-29 vuotiaiden miesten työvoimaosuuksien vaihtelun selittäjänä saattaa vaikuttaa perustelemattomalta. Kuitenkin esimerkiksi vuonna 1970 noin 6 % tähän ikäluokkaan kuuluvista miehistä oli opiskelijoita väestölaskennan mukaan. Lisäksi tähän ikäluokkaan kuuluvien työkykyisten miesten työvoimaosuuksissa on erityisesti 60-luvun loppupuolella ja 70-luvun alussa havaittavissa selvä laskusuunta, jota on vaikea selittää millään muullakaan tekijällä.

Koulutukseenosallistumisasteen muutoksilla tulisi periaatteessa voida selittää myös 20-24 vuotiaiden naisten työvoimaosuuksien kehitystä. Kouluunosallistumisasteen vaikutusta ei kuitenkaan tämän ikäryhmän kohdalla voida havaita. Syynä ilmeisesti on se, että koulua käymättömien työvoimaosuus jatkuvasti kasvaa. Koska koululaisten määristä ei ole käytettävissä tietoja ikäryhmittäin, ei tätä kysymystä voida selvittää.

Naisten ikäluokassa 45-54 vuotiaat on selittäjänä käytetty pelkästään työttömyysastetta.

Miesten ikäluokassa 45-54 vuotiaat ovat selittävinä muuttujina työttömyysaste sekä ikäluokalle miestä kohden maksettujen pellonvarauskorvausten määrä vuoden 1959 rahassa. Miesten ikäluokassa 60-64 vuotiaat on selittävänä muuttujana ikäluokalle miestä kohden maksettujen pellonvarauskorvausten sekä rintamamieseläkkeiden määrä vuoden 1959 rahassa. Perusteluna näiden muuttujien käyttämiselle

on olettamus, että pellonvarauskorvaukset ja ao. eläkejärjestelyt, vaikka eivät sinänsä riittäisikään toimeentulon turvaamiseen, tekevät ainakin joissakin tapauksissa työstä poisjäämisen mahdolliseksi. Muuttujiin olisi luonnollisesti tullut sisällyttää kaikki ao. ikäluokalle muun kuin työkyvyttömyyden perusteella maksetut eläkkeet. Eläkejärjestelmän hajanaisuudesta johtuen ei tällaisia tietoja kuitenkaan ole onnistuttu saamaan. Ikäluokalle maksettujen pellonvarauskorvausten määrät on arvioitu maatilahallituksesta saatujen tietojen perusteella. Tiedot maksetuista rintamamieseläkkeistä perustuvat kansaneläkelaitoksen tilastoihin. Ikäluokkaan 45-54 kuuluville miehille on vuonna 1972 arvion mukaan maksettu pellonvarauskorvauksia 12 mk ikäluokkaan kuuluvaa miestä kohden. Ikäluokkaan 60-64 vuotiaat kuuluville miehille on arvion mukaan vuonna 1972 maksettu pellonvarauskorvauksia ja rintamamieseläkkeitä yhteensä 246 mk ikäluokkaan kuuluvaa miestä kohden. Ikäluokkaan 45-54 vuotiaat kuuluvaa miestä kohden maksettavien pellonvaraus- tai luopumiskorvausten määrän on vuonna 1980 arvioitu olevan 19 mk. Ikäluokkaan 60-64 vuotiaat kuuluville miehille maksettavien pellonvarauskorvausten sekä maatalousväestölle tarkoitettujen erityiseläkkeiden ja rintamamieseläkkeiden yhteismäärän on arvioitu vuonna 1980 olevan 274 mk ikäluokkaan kuuluvaa miestä kohden.

4.2. Lääneittäinen arvio

Lääneittäiset arviot sekä työkykyisten suhteellisten osuuksien, että työkykyisten työvoimaosuuksien kehityksestä on suhtautettu vastaavien osuuksien arvioituun kehitykseen koko maassa, projisoimalla havaittuja kehitystrendejä tulevaisuuteen.

Laadittaessa arviota työkykyisten suhteellisten osuuksien kehityksestä ikä- ja sukupuoliryhmittäin otettiin aluksi lähtökohdaksi olettamus, että alueiden väliset erot olisivat tasoittumassa. Tämän olettamuksen pitävyyttä tutkittiin vuosien 1966 ja 1971 aineistoja vertaamalla. Aineistosta ei saatu mitään tukea alueittaisten erojen tasoittumista koskevalle olettamukselle. Näin ollen arvio laadittiin projisoimalla kussakin ikä- ja sukupuoliryhmässä kunkin alueen ja koko maan vastaavan ryhmän työkykyisten suhteellisen osuuden välisen poikkeaman kehitys vuodesta 1966 vuoteen 1971 edelleen vuoteen 1980.

Arvio työkykyisten työvoimaosuuksien kehityksestä laadittiin sekä tiheämmällä (8 ikäluokkaa) että harvemmalla (3 ikäluokkaa) ikäluokituksella. Myös työkykyisten työvoimaosuuksien kehitystä arvioidessa otettiin aluksi lähtökohdaksi olet-

olettamus, että alueittaiset erot tasoittuvat. Osittain tälle olettamukselle saatiin tukea myös verrattaessa vuosien 1966 ja 1971 tietoja. Tämän lisäksi laadittiin arvio työkykyisten työvoimaosuuksien kehityksestä olettamalla, että kussakin ikä- ja sukupuoliryhmässä kunkin alueen ja koko maan vastaavan ryhmän työkykyisten työvoimaosuuden välinen poikkeama muuttuu vuodesta 1971 vuoteen 1980 keskimäärin vuodessa samoin kuin vuodesta 1966 vuoteen 1971. Tätä olettamusta ei kuitenkaan sovellettu sellaisenaan vaan sille asetettiin seuraavat rajoitukset: 1) Mikäli jonkin alueen jonkin ikä- ja sukupuoliryhmän työkykyisten työvoimaosuuden poikkeama olisi vuonna 1980 ollut eri merkinen kuin vuonna 1971, oletettiin tämän ikä- ja sukupuoliryhmän työvoimaosuuden tällä alueella olevan vuonna 1980 sama kuin vastaavan ikä- ja sukupuoliryhmän työvoimaosuus koko maassa. 2) Alueittaiset erot eivät enää kasva. Mikäli poikkeama jonkin ikäryhmän osalta jollakin alueella olisi vuonna 1980 tullut suuremmaksi kuin vuonna 1971, oletettiin, että poikkeama vuonna 1980 on sama kuin vuonna 1971.

Lopullisessa arviossa käytettiin alueittaisten erojen tasoittumista koskevaan olettamukseen perustuvaa arviota niissä ikä- ja sukupuoliryhmissä, joissa sen käyttäminen oli perusteltua vuosina 1966-1971 havaitun kehityksen perusteella. Muussa tapauksessa käytettiin poikkeamien kehityksen projisointiin perustuvia arvioita. Valinta harvemmallalla ja tiheämmällä ikäluokituksella laadittujen arvioiden välillä suoritettiin harkinnanvaraisesti käyttämällä kunkin ikä- ja sukupuoliryhmän osalta sitä arviota, jonka toteutuminen mahdollisimman monen alueen osalta näytti mahdolliselta.

Naisten kaikissa ikäluokissa (15-24, 25-44 ja 45-64 vuotiaat) on käytetty harvemmallalla ikäluokituksella laadittuja arvioita, jotka perustuvat alueittaisten erojen tasoittumista koskevaan olettamukseen. Kuitenkin niiden alueiden kohdalla joiden osalta poikkeamat koko maan työkykyisten työvoimaosuuksista tosiasiallisesti ovat kasvaneet vuodesta 1966 vuoteen 1971, oletettiin tasoittumisen alkavan vasta vuonna 1975.

Miesten ikäluokassa 15-24 vuotiaat on käytetty tiheämmällä ikäluokituksella laadittua arviota. Ikäluokassa 15-19 vuotiaat on käytetty alueittaisten erojen tasoittumista koskevaan olettamukseen perustuvaa arviota. Ikäluokassa 25-29 vuotiaat on käytetty poikkeamien kehityksen projisointiin perustuvaa arviota.

Miesten ikäluokassa 25-44 vuotiaat on käytetty harvemmallalla ikäluokituksella laadittua arviota, joka perustuu olettamukseen alueittaisten erojen tasoittumisesta

Miesten ikäluokassa 45-64 vuotiaat on käytetty tiheämmällä ikäluokituksella laadittuja arvioita. Ikäluokassa 55-59 vuotiaat on käytetty alueittaisten erojen tasoittumista koskevaan olettamukseen perustuvaa arviota. Ikäluokissa 45-54 vuotiaat ja 60-64 vuotiaat on käytetty poikkeamien kehityksen projisointiin perustuvia arvioita.

5. Tulokset

5.1. Koko maata koskevat tulokset

Arvion mukaan olisi 15-64 vuotiaan työvoiman määrä vuonna 1980 koko maassa 2 217 000 henkeä. Jos oletetaan, että 65-74 vuotiaan työvoiman määrä pysyy suunnilleen 70-luvun alun tasolla, eli n. 25 000 - 30 000 henkenä, olisi koko työvoiman määrä vuonna 1980 noin 2 245 000 henkeä. Vuonna 1971 oli 15-64 vuotiaan työvoiman määrä koko maassa 2 139 000 henkeä ja vuonna 1973 vastaavasti 2 189 000 henkeä. Näin ollen työvoiman määrän kasvu vuodesta 1971 vuoteen 1980 olisi n. 80 000 henkeä ja vuodesta 1973 vuoteen 1980 n. 30 000 henkeä.

Liitetaulukossa 7 on esitetty arvioitu työvoiman määrän muutos muutoksen oletetun syyän mukaan. Taukosta ilmenee, että väestön määrä ja rakenne on vuonna 1980 työvoiman määrän kannalta edullisempi kuin vuonna 1971. Ts. väestön määrä kasvaa ja kasvu keskittyy ikäluokkiin joiden työvoimaosuus on korkea. Jos työvoimaosuudet eivät muuttuisi, kasvaisi työvoiman määrä arvion mukaan vuodesta 1971 vuoteen 1980 noin 185 000 hengellä. Väestön määrän ja rakenteen muutoksesta seuraava työvoiman määrän kasvu olisi vuodesta 1962 vuoteen 1971 ollut n. 150 000 henkeä. Näin ollen väestön määrän ja rakenteen kehitys on arvion mukaan 70-luvulla edullisempi kuin se oli 60-luvulla. Väestön määrän ja rakenteen muutoksen vaikutus työvoiman määrän kehitykseen olisi arvion mukaan erityisen suurta, yhteensä lähes 90 000 henkeä, 25-29 ja 30-34 vuotiaiden ikäryhmissä. Tämä on luonnollisesti seurauksena näiden ikäluokkien kasvusta. Sodan jälkeen syntyneet suuret ikäluokat ovat vuonna 1980 pääasiallisesti juuri 30-34 vuotiaiden ikäryhmässä. Syntyneiden määrän lähes jatkuva lasku 50-luvun loppupuolella ja 60-luvun alussa näkyy siinä, että 15-19 ja 20-24 vuotiaiden ikäryhmissä väestökehitys vaikuttaisi työvoiman määrään vähentävästi, yhteensä näissä ikäluokissa lähes 50 000 hengellä. Ikäluokat 35-44, 45-54 ja 55-59 kasvavat arvion mukaan vuodesta 1971 vuoteen 1980. Näiden ikäluokkien kasvusta seuraava työvoiman määrän lisäys olisi yhteensä n. 60 000 henkeä. Ikäluokkaan 60-64 vuotiaat kuuluvan väestön väheneminen taas vähentäisi työvoiman määrää kaikkiaan noin 15 000 hengellä.

Edellyttäen, että väestö kehittyisi ennustetulla tavalla ja työkykyisten työvoimaosuudet pysyisivät samoin kuin vuonna 1971, vähentäisi työkykyisten suhteellisten osuuksien lasku työvoimaa vuodesta 1971 vuoteen 1980 noin 50 000 hengellä. Vuodesta 1962 vuoteen 1971 oli vastaava väheneminen yhteensä noin 30 000 henkeä. Työkykyisten suhteellisen osuuden laskun eli työkyvyttömien suhteellisen osuuden kasvun aiheuttama työvoiman väheneminen keskittyisi kokonaisuudessaan 45-64 vuotiaiden ikäluokkiin.

Edellyttäen, että väestön määrä ja työkykyisten suhteelliset osuudet kehittyisivät arvion mukaisesti, vähentäisivät työkykyisten työvoimaosuuksien muutokset työvoiman määrää vuodesta 1971 vuoteen 1980 yhteensä noin 55 000 hengellä. Vastava väheneminen vuodesta 1962 vuoteen 1971 oli lähes 90 000 henkeä. Työvoimaosuuksien lasku vähentäisi työvoimaa nimenomaan kahden nuorimman ikäluokan osalta, yhteensä noin 60 000 hengellä, ja kahden vanhimman ikäluokan osalta, yhteensä lähes 30 000 hengellä. Nuorten ikäluokkien osalta tämän voidaan olettaa johtuvan koulutukseenosallistumisasteen kasvusta ja vanhempien ikäluokkien osalta muun kuin työkyvyttömyyden perusteella eläkkeellä olevien suhteellisen osuuden kasvusta. Työkykyisten työvoimaosuuksien muutokset lisääisivät työvoimaa 25-44 vuotiaiden naisten ikäryhmissä yhteensä noin 30 000 hengellä.

Verrattaessa Tilastokeskuksessa nyt laadittua arviota työvoimaministeriön julkaisemaan ennusteeseen työvoiman tarjonnan kehityksestä on otettava huomioon, että edellinen arvio perustuu työvoiman määrän kehitykseen ja jälkimmäinen ammatissatoimivan väestön määrän kehitykseen. Ammatissa toimiva väestö ja työvoima eivät täysin vastaa toisiaan. Näiden kahden arvion lähtötasot ovat erilaiset. Nuorissa ikäluokissa työvoiman määrä on yleensä suurempi kuin ammatissa toimivan väestön, koska arvioitaessa työvoiman määrää keskimäärin vuodessa otetaan huomioon myös tilapäisesti työssä olleet koululaiset ja opiskelijat. Ammatissatoimivaan väestöön he eivät kuulu. Poikkeuksena nuorissa ikäluokissa ovat 20-24 vuotiaat miehet. Ammatissa toimiva väestö on tässä ryhmässä suurempi, koska siihen toisin kuin työvoimaan luetaan kuuluviksi myös asevelvollisuutta suorittamassa olevat. Naisten ikäluokissa on työvoima yleensä suurempi kuin ammatissa toimiva väestö, sillä ammatissa toimivaan väestöön luetaan kuuluviksi vain ne avustavat perheen jäsenet, jotka ovat tehneet työtä vähintään puolet alan normaalista työajasta. Työvoimaan taas luetaan kuuluviksi kaikki avustavat perheenjäsenet, jotka ovat tehneet työtä vähintään 15 tuntia viikossa. Näin ollen erityisesti maataloudessa toimivia naisia kuuluu työvoimaan enemmän kuin ammatissa toimivaan väestöön.

Työvoimaministeriön julkaiseman ennusteen mukaan olisi työvoiman tarjonta vuonna 1980 lähes 20 000 henkeä suurempi kuin tilastokeskuksessa nyt laaditun arvioon mukaan. Työvoiman tarjonnan lisäys vuodesta 1970 vuoteen 1980 olisi työvoimaministeriön ennusteen mukaan 144 000 henkeä. Tilastokeskuksessa laaditun arvioon mukaan olisi vastaava lisäys ainoastaan noin 78 000 henkeä.

Miesten osalta on lisäys molemmissa arvioissa suunnilleen sama, vajaat 30 000 henkeä. Miesten työvoimaosuuksien arvioitu kehitys on näissä kahdessa arviossa kuitenkin jossain määrin erilainen. Työvoimaministeriön julkaiseman ennusteen mukaan nuorten ikäluokkien (15-19 ja 20-24 vuotiaat) työvoimaosuudet laskisivat jossain määrin enemmän ja kolmen vanhimman ikäluokan työvoimaosuudet jossain määrin vähemmän kuin tilastokeskuksessa laaditun arvioon mukaan. Vanhimpien ikäluokkien osalta erojen syynä lienevät jossain määrin erilaiset olettamukset työkyvyttömiä suhteellisten osuuksien kehityksestä.

Naisten osalta työvoiman tarjonnan kasvu on työvoimaministeriön ennusteen mukaan 116 000 henkeä. Tilastokeskuksen arvioon mukaan se olisi vain noin 50 000 henkeä. Suurimmat erot naisten osalta ovat ikäluokissa 45-64 vuotiaat. Nämä erot johtuvat osittain siitä, että työkyvyttömiä suhteellisten osuuksien kehitys on arvioitu erilaiseksi. Lisäksi on todennäköistä, että erot ammatissa toimivan väestön ja työvoiman määrän välillä näissä ikäluokissa tulevat supistumaan, edellyttäen, että maataloudessa toimivan väestön määrä edelleen laskee. Mikäli 45-64 vuotiaiden naisten työvoimaosuuksien kehitys oletettaisiin tässä arviossa samantyyppiseksi kuin työvoimaministeriön julkaisemassa arviossa, olisi naistyövoiman määrän kasvu arvioon mukaan vuodesta 1970 vuoteen 1980 noin 90 000 henkeä.

Edellä esitetyn perusteella tilastokeskuksessa laadittu arvio osoittaa vanhimpien (45-64 vuotiaiden) ikäluokkien osalta, erityisesti vanhimpien naisten osalta työvoimaministeriön ennustetta pienempää kasvua. Tuleva kehitys riippuu olennaisesti työkyvyttömiä suhteellisten osuuksien ja eläkejärjestelmien kehityksestä. Jos työkyvyttömiä suhteellisten osuuksien kasvu saadaan pysähtymään tai kääntymään laskuksi, työvoiman määrän kasvu on nyt arvioitua suurempi. Tämän kasvuvaran muodostaisivat arvioon mukaan lähinnä 45-64 vuotiaat henkilöt.

5.2. Tulokset lääneittäin

Lääneittäisiä tuloksia tarkasteltaessa on erityisesti syytä kiinnittää huomiota siihen, että arvio perustuu pääasiallisesti havaittujen kehitystrendien jatkamiseen. Lääneittäinen arvio on laadittu sekä omavaraisuus- että maassamuuttovaihtoehdon mukaisen väestökehityksen perusteella.

Omavaraisuusvaihtoehdon mukaan ei työvoiman määrä missään läänissä laskisi vuodesta 1971 vuoteen 1980. Työvoiman määrä pysyisi tämän vaihtoehdon mukaan vuonna 1980 saman suuruisena kuin vuonna 1971 Mikkelin ja Pohjois-Karjalan lääneissä. Suhteellisesti eniten kasvaisi työvoiman määrä Oulun ja Lapin lääneissä.

maassamuuttovaihtoehdon mukaan kasvaisi työvoiman määrä Uudenmaan, Turun ja Porin, Hämeen sekä Kymen lääneissä. Suhteellisesti suurin kasvu olisi Uudenmaan läänissä. Kaikissa muissa lääneissä, Lapin lääniä lukuunottamatta työvoiman määrä vähenisi. Suhteellisesti eniten se vähenisi Pohjois-Karjalan läänissä. Seuraavaksi suurinta olisi työvoiman määrän suhteellinen väheneminen Kuopion ja Mikkelin lääneissä. Muuttoliikkeestä seuraisi Uudenmaan, Turun ja Porin sekä Hämeen lääneissä yhteensä noin 70 000 hengen suuruinen työvoiman määrän lisäys. Työvoimaa luovuttavia läänejä olisivat kaikki muut läänit Kymen lääniä lukuunottamatta. Muuttoliikkeestä aiheutuva työvoiman määrän kokonaisvähennys olisi näissä lääneissä vuodesta 1971 vuoteen 1980 yhteensä noin 63 000 henkeä. Ero muuttoliikkeestä aiheutuvan työvoiman määrän lisäyksen ja työvoiman määrän vähenemisen välillä johtuu siitä, että työvoimaosuudet ovat korkeampia muuttovoittoalueilla.

Työvoiman määrän arvioitu muutos vuodesta 1971 vuoteen 1980 muutoksen oletetun syyn mukaan lääneittäin on esitetty taulussa 8. Taulusta ilmenee, että väestön määrän ja rakenteen muutos lisäisi työvoiman määrää kaikissa muissa paitsi Mikkelin, Pohjois-Karjalan ja Keski-Suomen lääneissä. Pohjois-Karjalan lääniä lukuunottamatta olisi väestön määrän ja rakenteen muutos työvoimakehityksen kannalta edullisempi kuin vertailuajanjaksona vuodesta 1966 vuoteen 1971. Sen sijaan työvoimaosuuksien muutoksista seuraisi työvoiman määrän vähenemistä kaikissa lääneissä. Arvion mukaan tämä väheneminen olisi kuitenkin kaikissa muissa paitsi Uudenmaan sekä Turun ja Porin lääneissä hitaampaa kuin vertailuajanjaksona. Työvoimaosuuksien muutoksista seuraisi kaikissa lääneissä selvästi suurempi vähennys miestyövoimassa kuin naistryövoimassa.

Työvoimaministeriön julkaisema ennuste ja tilastokeskuksessa laadittu arvio poikkeavat toisistaan myös alueellisella tasolla. Koko työvoiman jakaantumisessa eri

alueille arvioiden väliset erot tosin ovat melko vähäiset. Maassamuuttovaihtoehtoon perustuvissa ennusteissa on suurin ero läänien suhteellisissa osuuksissa koko maan työvoimasta Uudenmaan läänissä. Tilastokeskuksessa laaditun arvion mukaan on Uudenmaan läänin osuus koko maan työvoimasta 0.4 prosenttiyksikköä pienempi kuin työvoimaministeriön julkaisemassa ennusteessa. Muiden läänien osalta poikkeamat ovat vielä vähäisempiä.

Tarkasteltaessa alueittaisten koko 15-64 vuotiaan väestön työvoimaosuuksien poikkeamia koko maan vastaavista työvoimaosuuksista ovat suurimmat erot näiden kahden arvion välillä Pohjois-Karjalan ja Vaasan lääneissä. Pohjois-Karjalan läänin työvoimaosuus on työvoimaministeriön julkaiseman ennusteen mukaan 1.7 prosenttiyksikköä lähempänä koko maan keskiarvoa kuin tilastokeskuksen laatiman arvion mukaan. Ero johtuu lähinnä eroista 45-64 vuotiaiden miesten työvoimaosuuden arvioidussa kehityksessä. Vaasan läänin työvoimaosuus taas on työvoimaministeriön julkaiseman ennusteen mukaan 1.6 prosenttiyksikköä kauempana koko maan keskiarvosta kuin tilastokeskuksen laatiman arvion mukaan. Vaasan läänissä ero johtuu lähinnä eroista 45-64 vuotiaiden naisten työvoimaosuuden arvioidussa kehityksessä. Muiden läänien osalta alueittaisten työvoimaosuuksien poikkeamissa koko maan työvoimaosuuksista on näiden kahden arvion välillä korkeintaan yhden prosenttiyksikön suuruisia eroja.

T A U L U T

	Sivu
1. 15-64 vuotias väestö ikäryhmittäin ja sukupuolen mukaan vuosina 1962, 1966 ja 1971 sekä ennuste vuodelle 1980.	13
2. 15-64 vuotias väestö ikäryhmittäin, sukupuolen mukaan ja lääneittäin vuosina 1966 ja 1971 sekä ennuste vuodelle 1980.	14
3. Työvoimaosuudet ikäryhmittäin ja sukupuolen mukaan vuosina 1962, 1966 ja 1971 sekä arvio vuodelle 1980.	16
4. Työvoimaosuudet lääneittäin, ikäryhmittäin ja sukupuolen mukaan vuosina 1966 ja 1971 sekä arvio vuodelle 1980.	17
5. Työvoima ikäryhmittäin ja sukupuolen mukaan vuosina 1962, 1966 ja 1971 sekä arvio vuodelle 1980.	19
6. Työvoima lääneittäin, ikäryhmittäin ja sukupuolen mukaan vuosina 1966 ja 1971 sekä arvio vuodelle 1980.	20
7. Työvoiman määrän arvioitu muutos vuodesta 1971 vuoteen 1980 sekä muutos vuodesta 1962 vuoteen 1971 muutoksen syyn mukaan.	23
8. Työvoiman määrän arvioitu muutos vuodesta 1971 vuoteen 1980 sekä muutos vuodesta 1966 vuoteen 1971 (9/5-kertaisena) lääneittäin muutoksen syyn mukaan.	24

Taulu 1. 15-64 VUOTIAS VÄESTÖ IKÄRYHMITÄIN JA SUKUPUOLEN MUKAAN VUOSINA 1962, 1966 ja 1971 SEKÄ ENNUSTE VUODELLE 1980

1 000 henkeä

Ikä	1962			1966			1971			1980		
	M	N	MS	M	N	MS	M	N	MS	M	N	MS
15-19	209	202	411	243	233	476	216	205	421	193	186	380
20-24	168	162	330	185	177	362	227	215	442	201	194	395
25-29	146	140	286	157	150	306	173	166	339	214	205	419
30-34	154	150	304	141	136	277	150	147	297	226	216	442
35-44	266	296	562	289	301	590	284	292	567	306	302	608
45-54	246	289	535	232	279	511	239	282	522	264	276	540
55-59	104	128	232	115	141	256	107	136	244	113	141	254
60-64	80	107	187	89	117	206	101	134	235	85	122	207
15-64	1 373	1 474	2 847	1 450	1 534	2 984	1 498	1 567	3 065	1 602	1 643	3 245

Taulu 2. 15-64 VUOTIAS VÄESTÖ IKÄRYHMITTÄIN, SUKUPUOLEN MUKAAN JA LÄÄNEITTÄIN
VUOSINA 1966 JA 1971 SEKÄ ENNUSTE VUODELLE 1980

1 000 henkeä

L ä ä n i	Ikä	1966		1971		1980 (MM)		1980 (O)	
		M	N	M	N	M	N	M	N
Uudenmaan	15-24	80	86	86	93	88	91	77	74
	25-44	127	136	148	152	197	205	174	188
	45-64	88	120	92	123	101	123	99	121
	15-64 yhteensä	295	342	326	368	386	419	350	383
Turun ja Porin + Ahvenanmaa	15-24	63	59	65	61	57	55	55	54
	25-44	87	88	91	89	115	108	111	106
	45-64	70	87	71	89	72	85	71	84
	15-64 yhteensä	220	234	227	239	244	248	237	244
Hämeen	15-24	56	55	61	59	55	53	51	49
	25-44	78	81	83	84	110	106	105	103
	45-64	59	77	62	81	64	79	63	78
	15-64 yhteensä	193	213	206	224	229	238	219	230
Kymen	15-24	32	29	33	30	29	27	29	28
	25-44	45	43	46	43	55	50	55	51
	45-64	35	43	35	43	36	41	36	41
	15-64 yhteensä	112	115	114	116	120	118	120	120
Mikkelin	15-24	22	20	22	19	18	17	20	19
	25-44	28	27	27	26	29	27	33	30
	45-64	22	26	22	26	22	25	22	25
	15-64 yhteensä	72	73	71	71	69	69	75	74
Pohjois-Karjalan	15-24	20	18	20	17	15	14	18	17
	25-44	23	22	22	21	24	21	29	24
	45-64	19	21	19	22	18	20	18	21
	15-64 yhteensä	62	61	61	60	57	55	65	62
Kuopion	15-24	26	24	26	23	22	20	24	23
	25-44	33	32	32	30	35	34	39	36
	45-64	25	29	25	30	25	29	26	29
	15-64 yhteensä	84	85	83	83	82	83	89	88

Taulu 2 jatkuu

L ä ä n i	Ikä	1966		1971		1980 (MM)		1980 (O)	
		M	N	M	N	M	N	M	N
Keski-Suomen	15-24	24	22	24	22	20	19	21	21
	25-44	31	30	30	29	34	33	38	35
	45-64	24	27	24	28	24	27	24	28
	15-64 yhteensä	79	79	78	79	78	79	83	84
Vaasan	15-24	42	40	41	38	35	32	37	36
	25-44	53	53	52	50	60	58	65	61
	45-64	43	51	44	52	42	49	43	49
	15-64 yhteensä	138	144	137	140	137	139	145	146
Oulun	15-24	42	39	43	39	37	34	42	40
	25-44	53	49	51	48	58	55	65	60
	45-64	34	37	37	40	39	42	42	42
	15-64 yhteensä	129	125	131	127	134	131	149	142
Lapin	15-24	21	19	21	19	19	18	22	21
	25-44	29	26	25	24	28	26	32	29
	45-64	17	17	18	19	19	20	20	21
	15-64 yhteensä	67	62	64	62	66	64	74	71
Koko maa	15-24	428	410	443	420	395	380	394	381
	25-44	587	587	607	595	745	723	746	723
	45-64	436	537	447	552	462	540	462	539
	15-64 yhteensä	1 450	1 534	1 498	1 567	1 602	1 643	1 602	1 643

MM = Maassamuuttovaihtoehto

O = Omavaraisuusvaihtoehto

Taulu 3. TYÖVOIMAOSUUDET IKÄRYHMITTÄIN JA SUKUPUOLEN MUKAAN VUOSINA 1962, 1966 JA 1971¹⁾ SEKÄ ARVIO
VUODELLE 1980

Prosenttia

Ikä	Miehet			Naiset			Molemmat sukupuolet					
	1962	1966	1971	1962	1966	1971	1962	1966	1971	1980		
15-19	64.0	60.9	45.0	34.3	51.7	46.4	37.1	27.0	57.9	53.8	41.1	30.5
20-24	75.6	69.6	68.5	62.6	66.5	62.9	63.4	59.2	71.2	66.3	65.8	61.0
25-29	94.1	92.9	90.3	88.6	63.8	64.9	69.1	75.6	79.0	79.4	79.9	82.3
30-34	96.9	96.7	96.2	95.0	61.4	66.0	71.5	78.0	79.3	81.6	83.8	86.6
35-44	95.8	95.8	94.8	94.6	68.2	69.7	74.3	78.4	81.3	82.5	84.5	86.5
45-54	92.4	93.0	89.4	83.7	70.4	70.3	68.2	65.7	80.4	80.6	77.8	74.4
55-59	86.4	87.1	77.9	63.2	59.6	56.8	55.7	48.6	71.6	70.3	65.2	55.1
60-64	77.9	77.8	59.7	43.9	42.6	41.1	37.9	22.4	57.7	56.8	47.2	30.9
Keskimäärin	86.0	84.2	78.6	75.8	62.4	61.3	61.3	61.0	73.8	72.4	69.8	68.3

1) Vuosien 1962, 1966 ja 1971 tiedot poikkeavat vähäisessä määrin työvoimatiedustelun julkaistuista tuloksista. Poikkeamat johtuvat toisaalta siitä, että työvoimatiedustelun tuloksia on arvioon laatimisen aikana korjattu (1971) ja toisaalta siitä, että arviota laadittaessa on käytetty korjattuja väkilukuja myös vuosien 1962 ja 1966 osalta.

Taulu 4. TYÖVOIMAOSUUDET LÄÄNEITTÄIN, IKÄRYHMITTÄIN JA SUKUPUOLEN MUKAAN VUOSINA 1966 JA 1971 SEKÄ ARVIO VUODELLE 1980

Prosenttia

L ä ä n i	Ikä	Miehet			Naiset			Molemmat sukupuolet		
		1966	1971	1980	1966	1971	1980	1966	1971	1980
Uudenmaan	15-24	58.4	59.3	51.2	57.6	57.7	47.3	58.0	58.5	49.2
	25-44	96.6	94.8	94.3	68.6	74.3	78.8	82.2	84.4	86.4
	45-64	92.5	85.3	78.5	64.7	62.6	56.4	76.5	72.3	66.3
	15-64 keskimäärin	85.0	82.7	80.4	64.5	66.2	65.4	74.0	73.9	72.6
Turun ja Porin + Ahvenanmaa	15-24	60.1	54.8	47.8	53.2	51.4	43.9	56.7	53.2	45.8
	25-44	95.0	93.7	93.8	63.3	70.7	77.4	79.0	82.3	85.8
	45-64	88.9	83.4	78.7	53.4	59.1	54.0	69.2	69.9	65.3
	15-64 keskimäärin	83.1	79.4	78.6	57.1	61.5	61.9	69.7	70.2	70.2
Hämeen	15-24	62.9	57.6	49.9	58.5	52.3	44.4	60.7	55.0	47.2
	25-44	95.5	95.0	93.8	71.2	74.0	78.1	83.2	84.5	86.1
	45-64	89.8	83.2	75.9	59.5	58.6	51.7	72.6	69.3	62.5
	15-64 keskimäärin	84.3	80.4	78.2	63.7	62.7	61.8	73.5	71.2	69.8
Kymen	15-24	68.2	58.1	50.1	50.9	52.6	44.5	60.0	55.4	47.3
	25-44	95.2	94.8	93.4	68.7	71.9	77.3	82.3	83.8	85.8
	45-64	90.3	80.2	72.2	55.7	51.3	49.9	71.2	64.3	60.3
	15-64 keskimäärin	86.0	79.7	76.7	59.4	57.3	60.3	72.5	68.2	68.5
Mikkelin	15-24	68.3	55.2	47.1	54.0	48.3	42.0	61.5	52.0	44.6
	25-44	95.7	93.4	91.2	71.9	71.0	76.5	83.9	82.5	84.1
	45-64	85.1	77.5	65.8	63.4	56.5	49.9	73.4	66.1	57.4
	15-64 keskimäärin	84.1	76.7	71.7	64.0	59.4	58.5	74.0	68.1	65.1
Pohjois-Karjalan	15-24	69.4	56.0	46.2	55.0	50.2	42.9	62.7	53.3	44.6
	25-44	93.7	90.7	89.1	69.9	71.0	75.5	82.1	80.6	82.7
	45-64	80.9	64.4	52.0	63.3	48.9	43.3	71.7	56.1	47.4
	15-64 keskimäärin	81.9	71.3	66.0	63.3	57.0	55.6	72.7	64.3	60.9
Kuopion	15-24	71.0	55.5	45.7	56.0	48.3	42.1	63.8	52.1	43.9
	25-44	94.5	93.0	91.0	71.8	70.2	76.1	83.3	81.9	83.7
	45-64	84.2	72.2	57.3	61.8	54.3	46.1	72.1	62.5	51.3
	15-64 keskimäärin	84.1	74.9	68.8	63.9	58.4	57.3	73.9	66.6	63.0

Taulu 4 jatkuu

L ä ä n i	Ikä	Miehet			Naiset			Molemmat sukupuolet		
		1966	1971	1980	1966	1971	1980	1966	1971	1980
Keski-Suomen	15-24	64.9	56.1	47.8	52.9	46.7	41.3	59.1	51.5	44.6
	25-44	93.9	92.6	91.4	70.2	70.9	76.4	82.2	82.0	84.0
	45-64	85.8	73.5	61.7	57.3	52.7	46.0	70.6	62.2	53.3
	15-64 keskimäärin	82.6	75.7	71.4	61.0	57.7	57.7	71.7	66.6	64.4
Vaasan	15-24	64.8	61.4	48.4	45.7	45.8	40.8	55.5	53.9	44.7
	25-44	94.8	93.9	93.0	67.8	73.0	77.7	81.3	83.6	85.5
	45-64	87.0	80.88	71.2	67.2	58.7	50.9	76.3	68.9	60.4
	15-64 keskimäärin	83.2	80.0	75.0	61.5	60.4	59.7	72.1	70.0	67.3
Oulun	15-24	73.2	56.3	45.5	49.9	45.8	40.8	62.1	51.3	43.2
	25-44	93.9	91.5	90.7	64.8	72.1	76.5	79.9	82.1	83.8
	45-64	83.9	71.8	59.1	55.6	55.8	46.0	69.1	63.4	52.3
	15-64 keskimäärin	84.5	74.4	68.9	57.5	58.9	57.3	71.2	66.8	63.2
Lapin	15-24	68.1	54.7	46.9	47.4	42.6	38.9	58.3	49.1	43.0
	25-44	94.8	93.0	90.6	59.9	63.5	72.4	78.3	78.9	81.8
	45-64	86.3	75.2	61.6	64.9	51.7	46.3	75.3	63.1	53.8
	15-64 keskimäärin	84.3	75.4	69.4	57.5	53.5	54.8	71.3	64.8	62.3
Koko maa	15-24	64.7	56.9	48.7	53.4	50.5	43.4	59.2	53.8	46.1
	25-44	95.2	93.7	93.0	67.6	72.3	77.5	81.4	83.1	85.4
	45-64	88.3	79.9	71.2	60.3	57.8	51.4	72.9	67.7	60.5
	15-64 keskimäärin	84.2	78.6	75.8	61.3	61.3	61.0	72.4	69.8	68.3

Taulu 5. TYÖVOIMA IKÄRYHMITTÄIN JA SUKUPUOLEN MUKAAN VUOSINA 1962, 1966 JA 1971¹⁾ SEKÄ ARVIO VUODELLE 1980

1 000 henkeä

I k ä	Miehet			Naiset			Molemmat sukupuolet					
	1962	1966	1971	1980	1962	1966	1971	1980	1962	1966	1971	1980
15-19	134	148	97	66	104	108	76	50	238	256	173	116
20-24	127	129	155	126	108	111	136	115	235	240	291	241
25-29	137	146	156	190	89	97	115	155	226	243	271	345
30-34	149	136	144	215	92	90	105	168	241	226	249	383
35-44	255	277	269	289	202	210	210	237	457	487	479	526
45-54	227	216	214	221	203	196	192	181	430	412	406	402
55-59	90	100	83	71	76	80	76	69	166	180	159	140
60-64	62	69	60	37	46	48	51	27	108	117	111	64
Yhteensä	1 181	1 221	1 178	1 215	920	940	961	1 002	2 101	2 161	2 139	2 217

1) Vuosien 1962, 1966 ja 1971 tiedot poikkeavat vähäisessä määrin työvoimatiedustelun julkaistuista tuloksista. Poikkeamat johtuvat toisaalta siitä, että työvoimatiedustelun tuloksia on arvon laatimisen aikana korjattu (1971) ja toisaalta siitä, että arviota laadittaessa on käytetty korjattuja väkilukuja myös vuosien 1962 ja 1966 osalta.

Taulu 6. TYÖVOIMA LÄÄNEITTÄIN, IKÄRYHMITTÄIN JA SUKUPUOLEN MUKAAN VUOSINA 1966 JA 1971
SEKÄ ARVIO VUODELLE 1980

1 000 henkeä

L ä ä n i	I k ä	M i e h e t			N a i s e t			M o l e m m a t s u k u p u o l e t y h t .					
		1966	1971	1980(MM)	1980(O)	1966	1971	1980(MM)	1980(O)	1966	1971	1980(MM)	1980(O)
Uudenmaan	15-24	47	51	45	39	50	54	43	35	97	105	88	74
	25-44	123	140	186	164	93	113	162	148	216	253	348	312
	45-64	81	78	79	78	77	77	70	68	158	155	149	146
	15-64 yhteensä	251	269	310	281	220	244	274	251	471	513	584	532
Turun ja Porin + Ahvenanmaa	15-24	38	36	27	26	31	31	24	24	69	67	51	50
	25-44	83	85	108	104	56	63	84	82	139	148	191	186
	45-64	62	60	57	56	47	52	46	45	109	112	102	101
	15-64 yhteensä	183	181	191	186	134	146	154	151	317	327	345	337
Hämeen	15-24	35	35	27	25	32	31	24	22	67	66	51	47
	25-44	74	79	103	98	57	62	83	80	131	141	186	178
	45-64	53	51	49	48	46	47	41	40	99	98	89	88
	15-64 yhteensä	162	165	179	171	135	140	147	142	297	305	326	313
Kymen	15-24	22	19	14	15	15	16	12	12	37	35	26	27
	25-44	43	44	52	51	30	31	39	39	73	75	90	90
	45-64	31	28	26	26	24	22	20	20	55	50	46	46
	15-64 yhteensä	96	91	92	92	69	69	71	71	165	160	163	163

Taulu 6 jatkuu

L ä ä n i	I k ä	M i e h e t			N a i s e t			M o l e m m a t s u k u p u o l e t y h t.					
		1966	1971	1980(MM)	1980(O)	1966	1971	1980(MM)	1980(O)	1966	1971	1980(MM)	1980(O)
Mikkelin	15-24	15	12	8	9	11	9	7	8	26	21	15	17
	25-44	27	25	27	30	19	18	21	23	46	43	47	53
	45-64	19	17	14	14	17	15	12	12	36	32	27	26
	15-64 yhteensä	61	54	49	53	47	42	40	43	108	96	89	96
Pohjois- Karjalan	15-24	14	11	7	8	10	8	6	7	24	19	13	15
	25-44	22	20	21	26	15	15	16	18	37	35	37	44
	45-64	15	12	9	9	13	11	9	9	28	23	18	18
	15-64 yhteensä	51	43	37	43	38	34	30	34	89	77	68	77
Kuopion	15-24	19	15	10	11	13	11	8	10	32	26	18	21
	25-44	31	29	32	35	23	21	26	27	54	50	58	62
	45-64	21	18	14	15	18	16	13	13	39	34	28	28
	15-64 yhteensä	71	62	56	61	54	48	47	50	125	110	104	111
Keski- Suomen	15-24	15	13	10	10	12	10	8	9	27	23	18	19
	25-44	29	28	31	35	21	21	25	27	50	49	56	62
	45-64	20	17	15	15	16	15	12	13	36	32	27	28
	15-64 yhteensä	64	58	56	60	49	46	45	49	113	104	101	109
Vaasan	15-24	27	25	17	18	18	17	13	15	45	42	30	33
	25-44	50	48	56	60	36	37	45	47	86	85	101	107
	45-64	38	35	30	31	35	30	25	25	73	65	55	56
	15-64 yhteensä	115	108	103	109	89	84	83	87	204	192	186	196

Taulu 6 jatkuu

L ä ä n i	I k ä	M i e h e t				N a i s e t				M o l e m m a t s u k u p u o l e t y h t .			
		1966	1971	1980(MM)	1980(O)	1966	1971	1980 (MM)	1980(O)	1966	1971	1980(MMM)	1980(O)
Oulun	15-24	31	24	17	19	18	14	16	50	42	31	35	
	25-44	50	47	52	32	34	42	46	82	81	94	105	
	45-64	29	26	23	21	23	19	19	50	49	42	44	
	15-64 yhteensä	110	97	92	72	75	75	81	182	172	167	184	
Lapin	15-24	14	12	9	9	8	7	8	23	20	16	18	
	25-44	27	24	25	15	15	19	21	42	39	44	50	
	45-64	15	13	12	11	10	9	10	26	23	21	22	
	15-64 yhteensä	56	49	47	35	33	35	39	91	82	82	90	
Koko maa	15-24	277	252	192	219	212	165	166	496	464	357	356	
	25-44	559	569	694	397	430	560	558	956	999	1 254	1 249	
	45-64	385	357	329	324	319	279	274	709	676	606	603	
	15-64 yhteensä	1 221	1 178	1 215	940	961	1 002	998	2 161	2 139	2 217	2 208	

Taulu 7. TYÖVOIMAN MÄÄRÄN ARVIOITU MUUTOS VUODESTA 1971 VUOTEEN 1980 SEKÄ MUUTOS VUODESTA 1962 VUOTEEN 1971 MUUTOKSEN SYYN MUKAAN

1 000 henkeä

Ajan- jakso	Muutoksen syy	SP	15-19	20-24	25-29	30-34	35-44	45-54	55-59	60-64	Yht.	
1980/1971	Väestön määrän ja rakenteen muutos	M	- 10	- 18	+ 37	+ 73	+ 21	+ 22	+ 5	- 10	+ 120	
		N	- 7	- 13	+ 27	+ 49	+ 15	- 4	+ 3	- 5	+ 65	
		MS	- 17	- 31	+ 64	+ 122	+ 36	+ 18	+ 8	+ 8	- 15	+ 185
	Työkykyisten suht. osuuden muutos	M	-	-	-	-	-	-	- 13	- 13	- 8	- 34
		N	-	-	-	-	-	-	- 9	- 6	- 4	- 19
		MS	-	-	-	-	-	-	- 22	- 19	- 12	- 53
	Työkykyisten työvai- maisuuden muutos	M	- 21	- 11	- 3	- 2	- 1	- 2	- 2	- 4	- 5	- 49
		N	- 19	- 8	+ 13	+ 14	+ 12	+ 2	+ 2	- 4	- 15	- 5
		MS	- 40	- 19	+ 10	+ 12	+ 11	- 0	- 0	- 8	- 20	- 54
	Muutos yhteensä	M	- 31	- 29	+ 34	+ 71	+ 20	+ 7	+ 7	- 12	- 23	+ 37
N		- 26	- 21	+ 40	+ 63	+ 27	- 11	- 7	- 7	- 24	+ 41	
MS		- 57	- 50	+ 74	+ 134	+ 47	- 4	- 4	- 19	- 47	+ 78	
1971/1962	Väestön määrän ja rakenteen muutos	M	+ 4	+ 44	+ 25	- 4	+ 17	- 6	+ 2	+ 16	+ 98	
		N	+ 2	+ 35	+ 17	- 2	- 9	- 5	- 5	+ 5	+ 12	+ 55
		MS	+ 6	+ 79	+ 42	- 6	+ 8	- 11	+ 7	+ 7	+ 28	+ 153
	Työkykyisten suht. osuuden muutos	M	- 0	- 0	- 0	- 1	- 0	- 0	- 5	- 5	- 8	- 19
		N	- 0	- 0	- 0	- 0	- 1	- 1	- 2	- 2	- 3	- 8
		MS	- 0	- 0	- 0	- 1	- 1	- 1	- 7	- 7	- 11	- 27
	Työkykyisten työvai- maisuuden muutos	M	- 41	- 16	- 6	+ 0	- 3	- 2	- 2	- 4	- 10	- 82
		N	- 30	- 7	+ 9	+ 15	+ 18	- 4	- 4	- 3	- 4	- 6
		MS	- 71	- 23	+ 3	+ 15	+ 15	- 6	- 6	- 7	- 14	- 88
	Muutos yhteensä	M	- 37	+ 28	+ 19	- 5	+ 14	- 13	- 13	- 7	- 2	- 3
N		- 28	+ 28	+ 26	+ 13	+ 8	- 11	- 11	- 0	+ 5	+ 41	
MS		- 65	+ 56	+ 45	+ 8	+ 22	- 24	- 24	- 7	+ 3	+ 38	

Taulu 8.¹⁾ TYÖVOIMAN MÄÄRÄN ARVIOITU MUUTOS VUODESTA 1971 VUOTEEN 1980 SEKÄ MUUTOS VUODESTA 1966 VUOTEEN 1971. (9/5-KERTAISENA) LÄÄNEITTÄIN MUUTOKSEN SYYN MUKAAN.

1 000 henkeä

Lääni	Ajanjakso	Väestön määrän ja rakenteen muutos			Työvoimaosuuksien muutos			Muutos yhteensä		
		M	N	MS	M	N	MS	M	N	MS
Uudenmaan	1980/1971	+ 56	+ 39	+ 95	- 15	- 8	- 23	+ 41	+ 31	+ 72
	1971/1966 9/5-kertaisena	+ 48	+ 30	+ 78	- 16	+ 13	- 3	+ 32	+ 43	+ 75
Turun ja Porin + Ahvenanmaa	1980/1971	+ 18	+ 8	+ 26	- 8	- 0	- 8	+ 10	+ 8	+ 10
	1971/1966 9/5-kertaisena	+ 11	+ 4	+ 15	- 14	+ 18	+ 4	- 3	+ 22	+ 19
Hämeen	1980/1971	+ 24	+ 13	+ 37	- 10	- 6	- 16	+ 14	+ 7	+ 21
	1971/1966 9/5-kertaisena	+ 19	+ 12	+ 31	- 14	- 3	- 17	+ 5	+ 9	+ 14
Kymen	1980/1971	+ 7	+ 2	+ 9	- 6	- 0	- 6	+ 1	+ 2	+ 3
	1971/1966 9/5-kertaisena	+ 3	+ 0	+ 3	- 12	- 0	- 12	- 9	+ 0	- 9
Mikkelin	1980/1971	- 0	- 1	- 1	- 5	- 1	- 6	- 5	- 2	- 7
	1971/1966 9/5-kertaisena	- 2	- 3	- 5	- 10	- 6	- 16	- 12	- 9	- 21
Pohjois-Karjalan	1980/1971	- 2	- 3	- 5	- 4	- 1	- 5	- 6	- 4	- 9
	1971/1966 9/5-kertaisena	- 2	- 1	- 3	- 12	- 7	- 19	- 14	- 8	- 22
Kuopion	1980/1971	+ 1	+ 1	+ 2	- 7	- 2	- 9	- 6	- 1	- 7
	1971/1966 9/5-kertaisena	- 2	- 2	- 4	- 14	- 8	- 22	- 16	- 10	- 26
Keski-Suomen	1980/1971	+ 2	- 1	+ 1	- 4	- 0	- 4	- 2	- 1	- 3
	1971/1966 9/5-kertaisena	- 1	- 0	- 1	- 10	- 4	- 14	- 11	- 4	- 15
Vaasan	1980/1971	+ 2	+ 1	+ 3	- 7	- 2	- 9	- 5	- 1	- 6
	1971/1966 9/5-kertaisena	- 2	- 4	- 6	- 8	- 4	- 12	- 14	- 8	- 18
Oulun	1980/1971	+ 4	+ 4	+ 8	- 9	- 4	- 13	- 5	+ 0	- 5
	1971/1966 9/5-kertaisena	+ 2	+ 2	+ 4	- 25	+ 3	- 22	- 23	+ 5	- 17
Lapin	1980/1971	+ 2	+ 1	+ 3	- 4	+ 1	- 3	- 2	+ 2	- 0
	1971/1966 9/5-kertaisena	- 5	+ 0	- 5	- 9	- 4	- 13	- 14	- 4	- 18

Taulu 8 jatkuu

Aikaväli	Ajanjakso	Väestön määrän ja rakenteen muutos			Työvoimaosuuksien muutos			Muutos yhteensä		
		M	N	MS	M	N	MS	M	N	MS
Koko maa	1980/1971	+112	+ 66	+178	- 75	- 25	-100	+ 37	+ 41	+ 78
	1971/1966									
	9/5-kertaisena	+ 70	+ 34	+104	-148	+ 6	-144	- 78	+ 38	- 40

) Muutoksen jakautuminen muutoksen syyn mukaan on tässä taulukossa arvioitu harvemmallalla ikäluokituksella (3 ikäluokkaa) kuin taulukossa 7 (8 ikäluokkaa). Tällöin koko maan luvut näissä kahdessa taulukossa eivät täysin vastaa toisiaan.